

Vršovice 24.4.2011

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se v neděli vzkříšení ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 333A sl.1 Bůh náš všemohoucí

Introit: Kristus byl vzkříšen! - Opravdu byl vzkříšen! (Lk 24,6.34)

Píseň: Ž138 Srdcem celým Tebe, Pane

Modlitba: Všemohoucí Bože, ty jsi učinil zázrak a vzkřísil našeho Pána Ježíše Krista a tak jsi daroval světu naději života. My Ti za to dnes přicházíme děkovat, radovat se z toho. Zároveň vyznáváme, jak obtížně dokážeme uvěřit, že se to stalo, že se to stalo pro nás i pro všechny kolem nás, jak málo tak dokážeme svědčit o této Tvé milosti. Vyznáváme, že tak máme podíl na úzkosti kolem nás. Vždyť tak málo dokážeme zvát k posile, kterou nám i dnes nabízíš ve svém houdu.

Prosíme tě: Dej, abychom se jako Tvoje církve stali Tvými dobrými svědky, abychom uměli svými životy ukazovat cestu k dokonalé svobodě a společně s celým Tvým stvořením pronikli tmou k věčnému životu. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána, tvého Syna, který s tebou a Duchem svatým žije a vládne od věků navěky. Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá:

Čtení: Ex 3,1-15

Píseň: 347 sl.1-6 Nastal nám čas přeradostný

Text: J 20,19-29

Haleluja. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Haleluja. Ž 118,24

Situace Božího lidu v Egyptě je stále znovu vracející se obraz. Stále znovu nás oslovuje, stále znovu nám má co říct. Vláda božstev, která neuznáváme, ale přesto i nás svírají a určují naše životy. A do toho Mojžíšova postava, postava člověka, který se chtěl vzbouřit, chtěl odmítnout tuto vládu, chtěl všechno změnit, ale narazil na meze svých sil. A musel utéct, musel rezignovat, a tak dál žil pokojný život

putujícího pastevce a snažil se zapomenout na své sny o lepší budoucnosti pro sebe i svůj lid.

To hýbe našimi životy. Nemůžeme se tomu vyhnout. Typické bylo, že to Tomáš Vokatý reflektoval ve svém kázání na Květnou neděli, já se tomu nedokázal a ani nechtěl vyhnout na Velký pátek a toto téma se vrací i dnes. Co nás ve skutečnosti určuje?! Zlobíme se na všudypřítomnou moc peněz a lidí, kteří na to bez skrupulí přistoupili. Zlobíme se, že tato moc, tento pragmatismus určuje lidské názory a charaktery, zlobíme se, že nás tato moc vždy znovu dostihne a my v souboji s ní znovu a znovu prohráváme. Pavel Kalus, zástupce ředitele v Diakonii nám na setkání seniorů vyprávěl o službě Diakonie, o výborných věcech, které jednotlivá střediska nabízí pro potřebné, ale také vyprávěl, v jak kritické je Diakonie finanční situaci, jak ti, kteří rozhodují o přidělení peněz této oblasti péče o ty na okraji přikládají minimální význam. Co má tedy v tomto světě skutečnou hodnotu? Čeho se skutečně bojíme při výhledu do budoucnosti? Existuje něco, co by v této budoucnosti peníze nezařídily?

Mojžíš utekl před mocí egyptských božstev do Midjánu. Už nebojoval. Učedníci Ježíše z Nazareta se po ukřižování svého mistra uzavřeli do místnosti a dobře zajistili dveře, aby za nimi tento svět nemohl. Protože to tento svět ukřižoval jejich Mistra, který se s božstvem chladné kalkulace a sobectví snažil bojovat. Který nabízel život s jinými hodnotami. Učedníci se uzavřeli a těžko říct, jestli na něco čekali.

Máme před sebou vlastně jedno místo - ať už starozákonní nebo novozákonní. Místo rezignace, že by to na tomto světě mohlo chodit jinak. Rezignace na Boží přítomnost v tomto světě. Postava Tomášova jakoby to celé ještě podtrhla - i kdyby nás někdo přesvědčoval, že to tak není, že Bůh jedná, že se přiznal ke všemu, co přinesl Ježíš z Nazareta, že jej vzkřísil - my tomu věřit nebudeme. To bychom si na ten zázrak museli sáhnout, to by muselo jít podle naší logiky. Posmutněle vzpomínáme na dav pod křížem: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Ať nyní sestoupí z kříže, ten Mesiáš, král Izraelský, abychom to viděli a uvěřili.“

Do této situace a do tohoto světa vstupuje Bůh. Bible nepopisuje jakési vytržení mysli, nestaví zvláštní kulisy. Místo setkání s Bohem ukazuje tam, kde žijeme, tam, kam utíkáme. Toto místo se najednou stává svatým proto, že se tu Bůh zjevuje tomu, kdo rezignoval a utekl, v místě jeho útěku, v místě jeho pochybností. Svatý Bůh přichází za člověkem a probouzí víru.

To, co se tu děje, je stvořitelské dílo Boží. Pán Bůh vstupuje do chaosu, ve kterém žije člověk, vstupuje, aby urovnal všechno to zmatení. Aby formoval a nabízel cestu. Aby každý měl své místo. Aby člověk mohl žít tam, kde žít má. Aby mohl skutečně žít. Bůh slyší úpění svého lidu a přichází, aby jej vysvobodil z moci Egypta a dovedl do země dobré a prostorné. Vidí učedníky dobře schované a plné strachu. A vzkříšený Ježíš k nim vstupuje a vdechuje život. Dává Ducha svatého, otevírá budoucnost, která byla zastíněná strachem a nejistotou a povolává je ke svědectví. Najednou se začíná objevovat výhled tam, kde předtím nebyl. Ježíš byl vzkříšen, Pán Bůh se přiznal k Jeho zvěsti - všechno se tím mění - a přece tu pro mnohé lidi zůstává ztemnělý obzor.

To před námi otevírá Tomášova postava. Zápas o víru, o spolehnutí na ten Boží výhled, který se otevírá z chaosu. Zápas, který patří právě na neděli vzkříšení. Otázka, jak předat zkušenost víry druhému člověku. A Mojžíšův příběh nám tuto situaci ještě podtrhuje svým upozorněním na iluzi, se kterou vzhlížíme k jakémusi přímému setkání s Bohem tváří v tvář. Vždyť Mojžíš mohl říct spolu s učedníky „Viděl jsem Pána“ - a přece váhá a klade podmínky stejně jako Tomáš. Potřebuje vědět, potřebuje znát toho Boha, který mluví, jehož Slovo je tak lákavé, ale zároveň riskantní ve svém nároku na lidský život.

Někteří říkají, že Ježíš byl vzkříšen, že ho viděli, že je Pánem jejich životů. Ten, který prohrál, který byl ukřižován. Oni prý vidí tento kříž nově a jinak, nevidí ho jako Boží prohru v tomto světě, ale jako záchranu. Tak v tom případě se chci dotknout jeho ran, abych se skutečně přesvědčil, že to tak je. Že kříž je vítězství.

Mojžíš se vlastně ptá stejně. Kdo je ten Bůh, který tu v tom našem chaosu a zmatku tvoří něco nového? Který chce změnit mě. Dostává odpověď, kterou dostal vlastně už na začátku. „Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův.“ I Mojžíš je odkázán na svědectví těch druhých, kteří zažili ve svých životech jednat tohoto tvořícího, jednajícího Boha. Je pozván, aby na základě tohoto svědectví důvěřoval a vložil svůj život do rukou právě tohoto Boha.

Jsou nám blízcí tito dva mužové - ptají se, dohadují se tváří v tvář zázraku Boží přítomnosti, která před námi otevírá život odvahy spolehnutí, víry v Boží budoucnost. I my dnes si připomínáme tuto přítomnost, i my dnes jsme zváni k tomu stát se její součástí. I my dnes máme v ruce svědectví o budoucnosti naší osobní i tohoto světa v Ježíši z

Nazareta, v tom Vzkříšeném. I my dnes váháme, jestli Boží zázrak naděje života ve vzkříšení má větší sílu než moc peněz, moc logiky tohoto světa. Prosme našeho Pána, abychom se odvážili zvednout se a jít tak, jako Mojžíš. Abychom dokázali spolu s Tomášem odpovědět tváří v tvář svědectví této neděle o vzkříšení Ježíše z Nazareta: „Můj Pán a můj Bůh.“

Amen.

Píseň: 660 Buď Bohu všechna chvála

Vyznání vin: Pane Bože, děkujeme za svědectví o vzkříšení. Děkujeme za slova naděje pro nás, pro naše blízké i pro tento svět. Děkujeme za nabídku smíření, kterou každému z nás dáváš, za nabídku odvahy k životu, který Ty nabízíš. A chceme vyznat, jak málo v nás je smíření, jak málo v nás je odvahy. Jak jsme určováni vším možným a pro nedostatek víry pak nedokážeme přijímat Tvůj život, natožpak ho nabízet druhým.

Vyznáváme zároveň, že nejsme lepší, než lidé kolem nás. Před Tebou, Bože, vyznáváme svůj hřích. Chceme-li takto vyznat, odpovězme: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost tvého Syna, Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Je-li tomu tak, vyznejme: Věříme.

Chceme nyní odložit všechn hněv a výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Pane, toto vše Ti nyní odevzdáváme a děkujem, že smíme věřit v Tvé odpuštění a v Tvou posilu v životě, který nám každému nabízíš.

Slovo milosti: Hospodin ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním. Ž 103,3n

Pozdravení pokoje: Smíme přijmout tuto Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme si navzájem podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 613 Oči všech se upírají

Eucharistická modlitba:

Otče,

jsme na cestě k tobě.

Děkujeme ti za tvou lásku, která dává našemu putování směr a smysl.

Nutíš nás cestou procházet propastmi,
i když se na to necítíme dost silní.
Dáváš nám jako oporu lidi, kteří jdou s námi
a posilují nás, když jsme slabí,
povzbuzují nás, když se nám zdá, že jsme v koncích.
Děkujeme ti za všechny, kdo byli na cestě před námi:
za Abraháma a Sáru,
za Miriam a Mojžíše,
za krále Davida a královnu Ester.

Především ti však děkujeme za toho,
který jde s námi naší cestou:
Ježíše Krista.

On osvětluje naši cestu.

Otevírá nám oči.

V Jeruzalémě nás posilnil svou svatou večeří,
abychom šli v jeho šlépějích.

V noci před svou smrtí
vzal Ježíš chléb a vzdal ti díky, Otče,
dával jej svým učedníkům se slovy:

Toto je pokrm na vaši cestu.

Vezměte a jezte.

Toto je moje tělo, které se za vás vydává.

Poté vzal kalich s vínem,
a znovu ti vzdal díky.

Dával jej učedníkům se slovy:

Toto je kalich mé krve,

nová a věčná smlouva.

**Tato krev se prolévá za vás a za všechny lidi,
aby jim byly odpuštěny hříchy.**

To čiňte, abych byl přítomen mezi vámi.

Proto ti děkujeme, Otče,
za Ježíšova slova a jeho příklad.

On nás svým životem učí věřit v tebe
a v cestu života.

Svou smrtí nám ukázal naději, která zůstává,
i když je vše ztraceno.

Svým vzkříšením ukazuje tvou lásku,
která obnovuje všechny, kdo se cestou znavili a zestárli.

Otče,
sešli nám svého Ducha,
abychom měli na cestě světlo pro oči, sílu pro tělo,
a společenství pro poutníky,
a bychom se pod znamení chleba a vína nyní setkali
s Kristem, který je naše cesta, pravda a život.
Amen

Apoštolské vyznání: Pane Ježíši, chceme přijmout Tvé pozvání ke společnému stolu. Ke stolu, kde Ty jsi hostitelem. A chceme tak učinit společným vyznáním naší víry. V jednotě našich rodin, v jednotě tohoto sboru, v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech konfesí, generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308 Jezu Kriste, štědrý kněže

336 Slavné Kristovo vzkříšení

Pozvání: Bože, Duchu svatý, v srdcích nám potvrzuješ svědectví proroků i apoštolů, že jsou pravdivá. Vléváš nám odvahu uvěřit Kristově lásce, že on s námi je a zůstává po všechny dny, nezavrhne nás, ale zve k sobě, přijímá nás spolu s našimi bližními a tvoří z nás společenství svých učedníků, bychom se od něho naučili spolu žít v bratrské lásce. Prosíme,

požehnej tento velikonoční hod, abychom tu okusili, že sám Kristus je naším hostitelem, radovali se z toho a přijali od něho novou sílu na cestu za ním. Amen.

A tak již usmíření s Kristem i bližními přistupujme v radosti ke stolu Páně.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy. Milostí jste spaseni!

Neboj se. Já jsem první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev - a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.

Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. Dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Jděte v pokoji.

Píseň: 334

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: Zpívejte Hospodinu novou píseň, vždyť před očima všech národů zjevil svou spravedlnost a nezapřel své milosrdenství.

Ať vás jeho milost, láska a pravda provázejí, kamkoli zamíří vaše kroky; Boží pokoj ať prozáří vaše dny a vede vaše cesty. Amen

Píseň: 346 Buď Tobě sláva